

PRIOPĆENJE U POVODU 40. OBLJETNICE SMRTI JOSIPA BROZA TITA

(4. svibnja 1980. – 4. svibnja 2020.)

U želji da nikada ne bude zaboravljeno njegovo povijesno djelo i lik. Društvo Josip Broz Tito i antifašisti Zadarske županije s poštovanjem obilježavaju 40. obljetnicu smrti vrhovnog komandanta NOB-a, predsjednika SKJ, predsjednika države Jugoslavije i svjetski poznatog i priznatog mirotvorca koji je svojim vanjskopolitičkim djelovanjem dao golemi doprinos stabilnosti međunarodnih odnosa tijekom desetljeća nakon svršetka Drugog svjetskog rata. Kao državnik dao je izniman doprinos svjetskome miru, zbog čega je bio cijenjen i uvažavan od strane gotovo svih država i naroda.

Usprkos brojnim pojavama radikalnog povijesnog revizionizma te ideološki motiviranom iskrivljavanju činjenica iz prošlosti našeg naroda, istina o Titu i njegovoj povijesnoj ulozi živi u nama i u svim dobronamjernim građanima, a njegova dobra i plemenita djela nisu, ne mogu i ne smiju biti zaboravljena.

Čuvajući i njegujući kulturu sjećanja na Tita i antifašizam u povijesti našega naroda, nemamo namjeru ni s kim polemizirati, a ponajmanje izazivati konfliktne i neplodne polemike. Nedvojbeno je da je Tito, predvođeni antifašističku borbu jugoslavenskih naroda, svojom hrabrošću, odlučnošću i uspjesima zadivio cijeli svijet. Tu činjenicu nije potrebno dokazivati.

Njegujući uspomenu na Tita, želimo samo svjedočiti kako smo ga mi doživljavali i kako ga se danas sjećamo, desetljećima nakon strahota u vihoru Drugog svjetskog rata, kada smo bili potlačeni, poniženi, gladni i na rubu potpunog siromaštva.

Vodeći nas iz pobjede u pobjedu, kao naš vojni zapovjednik, a potom i kao sjajan državnik, postigao je uspjehe s kojima se mogu usporediti vrlo rijetki lideri u političkoj povijesti Europe i svijeta.

Spomenimo samo neke od tih uspjeha: srušio je monarhiju, borio se protiv fašizma i sudjelovao u njegovom potpunom slamanju, uspostavio radničku državu, ostvario je san pokorenih naroda formiranjem federalnih socijalističkih republika, odbacio staljinističku diktaturu, suprotstavio se Infombirou, organizirao tržno gospodarstvo, proveo industrijalizaciju i elektrifikaciju, udruženim proizvođačima omogućio radničko i društveno samoupravljanje, dao pravo da žene mogu ravnopravno glasati kao i muškarci, ujedinio nesvrstane zemlje, stekao je ugled i poštovanje u svojoj zemlji, zadivio cijelu međunarodnu zajednicu kao i svjetske organizacije, a ukidanjem prisilnog rada i ropskog zapošljavanja otvorio putove oslobođenja rada, čovjeka i društvene zajednice.

Danas smo, nažalost, svjedoci svakojakih obezvrjeđivanja povijesnih istina, poglavito obmanjivanja mladih koji sve manje, ili gotovo da više ništa ne znaju o antifašističkom razdoblju u povijesti hrvatskog naroda i o tome što ta borba na strani dobra, a protiv zla, dan danas znači za položaj i reputaciju hrvatske države u svijetu. Nudeći mladima budućnost vraćanjem u prošlost i vječnim podgrijavanjem ideoloških sukoba, antititoisti niti vide niti traže iz svoje stare mračne zbilje. Danas živimo u okruženju u kojemu se sve vrijednosti

relativiziraju, pa tako i antifašizam. U društvu koje ne pravi jasnu i nedvosmislenu razliku između dobra i zla, mladima se ne mogu usaditi temeljne i trajne vrijednosti čovječanstva, nego ih se prepušta moralnom lutanju i socijalnom očaju. Najveća je tragedija kada oni koji to čine bacajući blato na antifašističku borbu našeg naroda – čine to s ciljem da u toj ideološkoj magli sebe materijalno obogaćuju tako da nepošteno iskorištavaju rad hrvatskih radnika.

Podsjetimo se samo kako su seljaci, radnici, učitelji, profesori, znanstvenici, pjesnici, književnici i sportaši nekada cijenili i voljeli Tita, a kako danas naši ljudi doživljavaju i ocjenjuju vladajuće političare. O Titu su se skladale pjesme, o njemu se pjevalo, s njim se optimistično gradilo novo, naprednije društvo.

Istina o Titu je neuništiva jer je jasna, svima koji žele znati je lako dostupna, i u cijelome je svijetu verificirana. Ta će istina, kako vrijeme bude odmicalo, sve snažnije uzvraćati revizionistima i relativistima raznih boja koji zbog svojih aktualnih, trenutnih političkih, ideoloških i materijalnih interesa neuspješno žele nametnuti u javnosti nekakav antititoistički mit. Na Titovom povijesnom djelu nadahnjivat će se pokoljenja, ono će poput knjige života biti otvorena svim ljudima koji teže progresu čovjeka i društva, pomicanju granica slobode, društvene pravde, jednakosti i poštenoga rada. Kažu da čovjek umire onoliko koliko blijedi sjećanje na njega. A vrijeme ne može pokriti zaboravom veličinu i povijesni značaj Tita i njegova djela jer ono nas stalno nadahnjuje, ono je obilježilo cijelu jednu epohu, duboko je utkano u ljudima i predstavlja simbol pravedne borbe, istine i slobode koji nas je krasio kao narod koji je u Drugome

svjetskom ratu stao na stranu dobra, ljudskosti i civilizacije.

U Titov život, jedan ljudski život, kao da su se stisnula stoljeća. Pod njegovim ratnim i mirnodopskim vodstvom, milijuni ljudi su se od potlačenih prometnuli u gospodare svoga rada, svoje osobne sudbine. Plodove te povijesti uživamo i dan danas, kao narod i kao pojedinci. Zato, Tito ne može biti jednostavno uklonjen ni iz naše povijesti, ni iz naše sadašnjosti, on će trajno ostati dio našeg kolektivnog sjećanja. Ne samo u našoj zemlji, kojoj je posvetio cijeloga sebe, već u svijetu bez granica.

Od samih početaka svoga djelovanja, u prvim desetljećima 20. stoljeća, Tito se nepokolebljivo borio protiv svakog ljudskog zla. Tu na svome tlu, otkrio je snagu ovdašnjih naroda, razjedinjenih i potlačenih uslijed vjekovnog ropstva, te ih je usmjerio prema nezaustavljivom cilju – slobodi i nezavisnosti, životu koji će im omogućiti da sami, bez služenja ikome, zarade svoj svakidašnji kruh, da ostvare svoje blagostanje.

Iskra Titova djela, koliko god se neki trudili, ne može se ugasiti. Ostaje u svakome čovjeku koji se vodi zdravim razumom, koji ne pristaje na jeftine ideološke mitove, u svakome od nas koji se nadahnjuje izgradnjom mostova prijateljstva u svijetu, kojima je Titov put putokaz bratstvu i ravnopravnosti među ljudima svih nacija, religija i rasa. Njegov je životni put i danas nadahnuće mnogima da se snagom razuma i ljubavi, u ime čovjekove sreće, suprotstave ratovima, bijedi, izrabljivanju.

Više od sedam desetljeća strpljivo je i predano izgrađivao sebe, svoj put, ali i druge. Obilježio je svojim idealima generacije ovdašnjih naroda, ali i onih diljem svijeta.

Istina o Titu istina je i o nama samima, o svemu što smo prošli na tome teškom, vrletnom putu povijesti – od tridesetih godina 20. stoljeća pa sve do njegove smrti. Izašavši iz rata kao pobjednička antifašistička snaga, Titova je zemlja stasala, procvjetala zahvaljujući svojim ljudima i njihovom radu. Postala je svjetskim primjerom bratstva, sloge, uzorne ravnopravnosti i jedinstva. To je jedna velika istina, a u svakom djeliću te istine je TITOVO ime. Čovjek i borac, revolucionar i vojnik, drug i prijatelj, učitelj i suborac! Sve je to usadio u svakoga od nas koji smo ponosno živjeli, radili i stvarali u Titovo doba. S Titom smo bili jači.

*****

Tito se rodio 7.svibnja 1982.godine u Kumrovcu u Hrvatskom Zagorju.Njegov rođendan službeno je slavljen 25.svibnja.Umro je 4.svibnja 1980.godine u Ljubljani,a sahranjen u Beogradu,u kući cvijeća,u Užičkoj broj 15.Do 1992 godine njegov grob je posjetilo više od deset milijuna ljudi.Svake godine, na dan 25. svibnja, kao članovi Saveza društava Josip Broz Republike Hrvatske i kao njegovi poklonici i antifašisti, okupljamo se u Titovu rodnom mjestu u Kumrovcu, obilježavamo godišnjice rođenja pod nazivom „RADOST JE MLADOST“. Također obilježavamo i datum Titove smrti u Beogradu. Na pogrebu Josipa Broza Tita nazočio je ogroman broj državnika iz cijeloga svijeta. Među njima su bila četiri kralja, 31 predsjednik država, šest prinčeva, 22 premijera te 47 ministara vanjskih poslova. Došli su iz 128 država svijeta. Bilo ih je više nego na pogrebu kraljice Viktorije u Londonu 1901.godine. Tito je nadživio sve velike saveznike iz Drugog svjetskog rata. Punih dvanajest godina, četiri su stražara neprekidno držala stražu pored groba, da bi 1992. Godine, kada je Jugoslavija prestala postojati kao država, ta straža bila povučena.

U svijetu 16 metropola ima svoj „Trg maršala Tita“, a u svojoj rođenoj državi ga nema. Sramota! Također, u mome gradu Zadru ukinut je odonim „Obala maršala Tita“. Ako ovaj grad, koji je zaslugom antifašističke borbe pripao hrvatskoj državi u sklopu jugoslavenske federacije, to ne zaslužuje, postavlja se pitanje u kojoj mi to državi živimo. Zadranima je dobro poznato pod čijom je čizmom bio, a također im je poznato tko je grad pripojio matici zemlji Hrvatskoj. Valjda danas ne moramo još i to dokazivati. Nažalost, u našoj okolini niču nazivi ulica pobijedenog ministra fašističke NDH. Dosta nam je poraženih desničarskih snaga koje Tita i Titove partizane žele krajem dvadesetog i početkom 21. stoljeća prikazati gubitnicima u Drugom svjetskom ratu, a sebe pobjednicima!

U Zadru,30.travnja 2020 godine

Društvo Josip Broz Tito

Zadarske županije

